

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-07-03

ἡμερῶν ἑβδόμη ἡμέρα τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1885 - Σελὶς 69

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10280>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 69

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσόσι.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὀπίωιν ἢ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

3, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

Δημοσιεύσαντες ἐν τῇ «Σαλπιγγί» ἐν συνεχείᾳ τὰς περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἰδέας τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέσχομεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεις ἡμῶν, μὴ ἀγνοοῦντες ὅτι, ἄλλοις ἀρμοδιωτέροις καὶ μεῖζονα πειρῶν τῶν τοιούτων κεκτημένοις ἀπόκειται κατὰ πρῶτον τοῦτο. Δυστυχῶς ὅμως οἱ μὲν ἀδιαφοροῦντες ὄλως καὶ ἐν ἤττονι ἢ τῇ ἀρμοζούσῃ αὐτῷ θέσει τιθέμενοι τοῦτο, ἐν γνώσει τοῦ ἀδικήματος, οἱ δὲ προφασίζόμενοι τὸ ἄτοπον τῆς κατὰ τεμάχια δημοσιεύσεως τοῦ σχεδίου ἐν ἐφημερίδι καὶ τὸ, ὡς ἐκ τούτου προκύψαν, ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν τοῦτο ἄρτιον ὅπως μελετήσωσι δεόντως καὶ ἐκφράσωσι συνεπεὶς πρὸς τὸ ὄλον καὶ ἐπομένως ἐντελέστερον συνδυαζόμενας ἰδέας, οὐδεὶς ἢ σχεδὸν οὐδεὶς ἐπέληφθη τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ πολλὰ καλὰ ὑποσχομένου, ὡς πλειστάκις ἐρρέθη καὶ πλεονάκις ὠμολογήθη ὑπὸ πάντων, ζητήματος, ἵνα οὕτω δῶ ἀφορμὴν πρὸς λυσίτελῃ καὶ εὐαρέστως λήξουσιν συζητήσιν, οὕτω δὲ, φοβούμενοι φαίνεται μήπως τὰ τέκνα ἡμῶν παραπονούμενα ὡς ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶπασί ποτε ὅτι «ἡμῖν δ' οἱ πατέρες οὐδὲν ἀπολείψουσι,» παραχωροῦμεν ἐκεῖναις τὴν μεγάλην ταύτην τιμὴν τῆς λύ-

σεως τοῦ μεγάλου τούτου καταστάματος ζητήματος, ἀποκαμόντες (!!!) πλέον περὶ μεγάλων σκεπτόμενοι καὶ τὰ μεγάλα καὶ ὠφέλιμα τῇ πατρίδι κατορθοῦντες.
 Ἄλλα πρὸς Θεοῦ πλέον! ἐφ' ὅσον παρακτείνεται ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, τόσον καὶ ἡ ζημία μεγαλειότερα. Σκεφθῶμεν δὲ πρὸς τοῦτοις ὅτι ἐξετέθημεν πλέον, καὶ ὅτι πλείστοι καὶ πατριῶται ἡμῶν εἰς τὰ ξένα εὐρισκόμενοι, καὶ ξένοι συναισθνόμενοι τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον τὸ ἐκ τῆς λύσεως τούτου προκύψον, καὶ τὴν ἀσυγχώρητον ἀδράνειαν καὶ ἀδικαιολόγητον νωθρότητα ἡμῶν βλέποντες, φρικτῶς ἀλλὰ καὶ δικαίως θὰ κατηγορήσωσιν ἡμῶν.
 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς φύσει ἀδιαφόρους πρὸς πᾶν κοινὸν οὐδὲν λέγομεν, διότι καὶ οὐδὲν ἀρμύζει πρὸς αὐτοὺς, πρὸς πάντας ὅμως δυνάμενον καὶ ἔχοντα τὴν διάθεσιν νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώμην του, προφασίζόμενον ὅμως ὅτι δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὀλόκληρον τὸ δημοσιεῦθὲν σχέδιον ὅπως ἐπ' αὐτοῦ στηρίξῃ τὰς ἰδέας του, λέγομεν ὅτι προθύμως θέλομεν τῷ στείλῃ, ἅμα τῇ αἰτήσῃ του, ὅλα τὰ φύλλα ἐν οἷς ἐν συνεχείᾳ ἐδημοσιεύθη τοῦτο.
 Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν ὅπως δώμεν εἰσέτι ὄψιν μίαν τοῦ ζητήματος, θὰ ἐπανέλθωμεν δὲ εἰάν ἐξακολουθήσῃ ἡ νεκρική αὕτη σιγή.

πὲρ τοῦ νοσοκομείου Λεμεσσοῦ γραφείσαι ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ ἡμῶν ὀλίγαι λέξεις πρὸς συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν τούτου ἔργου. Ἐπειὶ ὁμοίως ἡμῶν τοῖς φίλοις τῶν πολιτῶν ὧν τὸ εὐγενὲς πρὸς τὸ κλῆρον αἶσθημα ὑπάρχει ἀκμίων. Ἄλλὰ τὸ αἶσθημα μόνον δὲν περιθάλπει οὐδὲ ἐνδύει ἢ τρέφει δεόντως τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀνάγκη νὰ δώσῃ τις μίαν ἀργὴν· νὰ ἀνοιξῇ δηλαδὴ ἕνα κατάλογον, νὰ γράψῃ ἐκεῖνος πρῶτος ἐν ποσὸν διὰ συνδρομὴν καὶ τινες φίλοι του, καὶ κατόπιν νὰ κυκλοφορήσῃ ὁ κατάλογος ἐκεῖνος, καὶ οὕτω νὰ προχωρήσῃ τὸ ἔργον. Ἄλλως μὲ τὸ «ναὶ ἀδελφε εἶνε καλὸν τοῦτο» καὶ μὲ τὸ «πράγματι πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν» δὲν τελειώνει τίποτε. Ἐμπρός λοιπὸν ἂν θέλετε νὰ δεῖξῃτε ἔς τὸν κόσμον ὅτι φροντίζετε καὶ σεις, ὡς οἱ πεπολιτισμένοι λαοί, περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων σας καὶ ν' ἀπαλλαγθῆτε καὶ ἀπὸ ἐμέ· ἄλλως καὶ τὴν ψυχράτητα σας πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἀφιλοφροσύνην σας θὰ σαλπίζω εἰς τὰ τετραπέρατα, καὶ τὴν ἡτυχιάν σας δὲν θαύρητε ἀπὸ τῆς «Σαλπιγγα»· καὶ νὰ δοῦμεν ποιὸν θὰ δικιῶσῃ ὁ κόσμος· σὰς οἱ ὅποιοι εἶσθε τόσον ἀσπλαγχνοὶ καὶ ἀνηλεεῖς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ πάσχοντας ὁμοίους σας, ἢ ἐμὲ ὁ ὅποιός σας τὰ φωνάζω καὶ δὲν με ἀκούετε;

Μεγάλως ἐχάρημεν ἰδόντες ὅτι αἱ ὑ-

Τὸ Καλουργιοδικεῖον φέτος θὰ συγκρο-

τηθῆ κατά τὴν ἐπίσημον Γκαζέτταν εἰς τὰς διαφόρους τῆς νήσου πόλεις κατὰ τὰς ἐξῆς ἐποχάς:

Εἰς Πάφον	2 Νοεμβρίου
Λεμεσόσιν	9 „
Λάρνακκα	16 „
Ἀμμόχωστον	20 „
Λευκωσίαν	26 „

καὶ Κυρήναιαν 3 Δεκεμβρίου.

Μὰ καθὼς ξεύρομεν ἔγινε νόμος νὰ συνεχίδῃται καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις τῆς ἐπίσημου ἐφημερίδος μαζὴ μετὰ τὴν Ἀγγλικήν. Πῶς λοιπὸν ἡμεῖς λαμβάνομεν τὴν ἑλλ. μετάφρασιν μετὰ ἓνα μῆνα καὶ πολλάκις δύο μῆνας καὶ ἀπατώμεθα ἀναγινώσκοντες τὴν μετὰ περιεργίαν ὅτι εἶνε νέα; τί εἶν' αὐτὸ τὸ περιπαίζιμον πάλιν τοῦ μᾶς γίνεται; φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει συμφέρον νὰ δημοσιεύονται ἀμέσως αἱ πράξεις τῆς, τὰ νομοσχεδία τῆς, τὰ διαβουλίαι τῆς τέλος πάντων. Ἔτσι εἶνε κυρὰ Κυβέρνησις; . . . ἔ; . . . κουφάρα σ' ἐπίασε βλέπω καλὴν πρόοδον.

Ἄσμενοι καταχωρίζομεν τὴν παρακάτω ἐπιστολὴν ἐπιστάντων τὴν προοχὴν τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ παντὸς τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου ἐνδιαφερομένου, εἰς τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος:

Κυπριακὸν Μουσείον.

Τῷ Ἀξιότιμῳ Συντάκτῃ τῆς «Σάλπιγγος».

Κύριε,

Μεγάλως θὰ ἔχαίρον ἂν ἐλαμβάνετε τὴν καλωσύνην νὰ εὔρητε χῶρον τινα ἐν τῇ ὑμέτερᾳ Ἐφημερίδι διὰ τὰς ἀκολουθούσους παρατηρήσεις.

Οἱ ὑμέτεροι ἀναγνώσται γνώσκουσιν ἀναμφιβόλως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔσχε τὴν καλωσύνην, ὅτε τὸ Μουσείον κατὰ πρῶτον συνεστήθη, νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ δύο κενὰ δωμάτια τῶν τῆς Κυβερνήσεως γραφείων. Τὰ δωμάτια ταῦτα, ἕνεκεν τῆς ταχέως αὐξανομένης συλλογῆς, εἰσὶ νῦν σχεδὸν πλήρη, ἀνάγκη δ' ἔσται μετ' οὐ πολὺν χρόνον νὰ κληρῆ πρόνοια καὶ περὶ μελλόντος χώρου. Ως νῦν τὰ πράγματα ἔχουσι, τὰ ἐν εὐρέθηντα τιμαλφῇ ἀγάλματα, μὴ δυνάμενα νὰ τεθῶσιν ἐν τοῖς δωματίοις τούτοις, ἴστανται ὡς ἐκ τούτου ἐκτὸς αὐτῶν ἐκτεθειμένῃ εἰς τὰς ἐπιρείας τῆς ἀτμοσφαιράς.

Δηλὸν ἐστὶ ὅτι, μεγίστη θὰ προέκυπτεν ὠφέλεια ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκμισθωθῆ ἐν Λευκωσίᾳ κατάλληλον οἶκημα, ὅπως ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται ἀρμοδίῳ τῷ τρόπῳ τὰ συλλεγόμενα καὶ συλλεγόμενα ἀντικείμενα τέχνης. Τοιοῦτόν τι ὅμως θὰ ἀπήτει καὶ τὴν πρόσληψιν ἀξιόπιστου προσώπου εἰς ὃ ν' ἀνατεθῆ ἡ φροντίς τοῦ φυλάττειν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καὶ τηρεῖν αὐτὰ ἐν καλῇ τάξει.

Ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Μουσείου πάντῃ ἀποκωλύει τὴν παραδοχὴν σχεδίου τοσοῦτον παραδεδεγμένως ἐπιθυμητοῦ. Ὁ τε ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν καὶ τὸ ποσὸν τῶν συνδρομῶν, ἀντὶ νὰ ἀνέρχωνται, ὀλονὲν κατέρχονται. Δύσκολος τυγχάνει ἡ ἀπόδοσις αἰτίου τινὸς εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο. Τουναντίον, πᾶς τις θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἐκβασίς τοῦ ἐγχειρήματος, ὡς τοῦτο καταδείκνυται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ Μουσείον ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι συνέλεξε μέγα συγκριτικῶς ποσὸν τιμαλφῶν ἀρχαιοτήτων, θὰ ἔπειθε τοὺς συνδρομητὰς μᾶλλον ν' αὐξησῶσι τὸ ποσὸν τῶν συνδρομῶν αὐτῶν, παρά ν' ἀποσυρθῶσι καθ' ἣν ἀκριβῆς στιγμήν ἡ ἀρωγὴ αὐτῶν εἶνε τὰ μέλα ἀναγκαῖα.

Ἐτερον ἐπακολούθημα τῆς ἐνδεοῦς καταστάσεως τοῦ ταμείου εἶνε ὅτι τὸ Μουσείον πρακτικῶς κωλύεται τοῦ ποιεῖν ἀνασκαφὰς ἐπὶ ἰδίῳ λογαριασμῷ, ἐνόσφδ' ἡ κατάστασις αὕτη θὰ διαρκῆ, θὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἐπαύξησις τῆς συλλογῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ἣν οἱ ἀνασκαφεῖς εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ποιῶσι τῇ Κυβερνήσει, ἐκ τῶν ἀνορυττομένων ἀρχαιοτήτων.

Μνηστῆρον ὅτι τὸ Μουσείον οὐδεμίαν πορίζεται χρηματικὴν βοήθειαν παρά τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω σπουδαίως τὴν προοχὴν τῶν συνδρομητῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν προσοχὴν ἐκείνων οἵτινες ἀπέσυραν τὰς συνδρομὰς αὐτῶν καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ὑμῶν οἵτινες κατὰ τι ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐπὶ τῆς παρουσίης καταστάσεως τοῦ Μουσείου, προσεπιλέγων ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἀνάπτυξις καθιδρύματος, οὗτινος τοσοῦτον ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ, καὶ ὅπερ βοηθούμενον διὰ γενναίων συνεισφορῶν θὰ παρεῖχε πᾶσαν προσδοκίαν, ὅτι θὰ ἐξεπλήρου ἐν τῷ μᾶλλον εὐαρέστῳ τρόπῳ τοὺς σκοποὺς οὓς προέθετο ἡ σύστασις αὐτοῦ.

Διατελῶ, Κύριε,

Ἐμέτερος εὐπειθὴς θεράπων

(ὕπογ.) Οὐ. Χ. BENNET

Ἐπίτιμος Γραμματεὺς.

Ἐν Ὀλύμπῳ τῇ 6ῃ Ἰουλίου 1885

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν 11 λήξαντος συγκροτουμένην παρὰ τὴν Ἀμμόχωστον πανηγυρίαν εἰς χωρικὸς ἀθλος καὶ πανάθλιος ἀφοῦ κατεσπατάλησεν ὄσα χρήματα εἶχεν εἰς τὴν κραιπάλην καὶ εὐρέθη τὴν ἐπιούσαν ἀνευ λεπτοῦ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν Ἡράκλειον ἀγῶνά του, ἐζήτησε δὲ καὶ οὐδεὶς τῷ ἔδιδεν, ἐσκέφθη τὸ ἐξῆς μηχανήμα τὸ ὅποιον καὶ ἀμέσως ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν: Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς τὸν συνέδραμεν, ἐζήτησε συνδρομὴν ἀπὸ τοῦς ὁμοίους τοῦ γαιδάρου. Τρέχει λοιπὸν ἐκεῖ ὅπου ἦσαν προσδεμένοι πολλοὶ, λύει 4—5 τοιοῦτους, τοὺς ἐτράθησε καὶ τοὺς ἔδωκεν ἓνα γῦρον τῶν Βαρωτίων καὶ εἰσῆλθε δι' ἀντιθέτου μέρους, καὶ τότε ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς κ' ἐφώναζε «ποιὸς ἔχασεν ἓναν γάδρον σχευιδουιάν τζαὶ μιὰν γαδάραν μαυρομουτσουνακακακκν; νάλλη νὰ τοὺς πάρη καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὸ πακίσση». Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν οἱ δυστυχεῖς, οἵτινες εἶχον τὰ ζῶα, διὰ ν' ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τοῦ μεγαλειτερον αὐτοῦ ζῶον ἔδιδον τὸ «πακίσση» κ' ἐλάμβανον τὰ ζῶα τῶν ἐκείνου δὲ συνεχίσας τὸ τῆς μέθης ἀνδραγάθημα κατάρθωσε καὶ νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον του (μετὰ 3 ἡμέρας τῆς πανηγύρεως) ἐν βαθυτάτῃ μέθῃ καὶ ἐλευεῖνῃ καταστάσει.

Ἄχ! Κυβέρνησις Κυβέρνησις! καὶ ἂν μοῦ ἤκουες κ' ἐμὲ ὀλίγον θὰ σ' ἔκαμνα νὰ σ' ἀγαπήσῃ ὅλη ἡ νῆσος, ἀλλὰ δὲν εἶνε κεφάλι τοῦ τῶχεις. Νὰ μὲς' ἔς τὰ μάδια σου μέρος νὰ βάλῃς φόρον τοῦ νὰ γεμίσης τὸ ταμείον, μὰ ποιὸς ἔχασε τὸν νοῦν νὰ τὸν εὔρησ' οὐ; Κάμε ἓνα νόμον «ὅποιος μεθῶ καὶ περιφέρεται ἔς τοὺς δρόμους μεθυσμένος νὰ πληρώνῃ πρόστιμον 5 σελλίνγα» καὶ τότε νὰ δῆς ππαρὰν τοῦ νὰ γιλλύσῃ τὰ μμάτι σου. Μὰ φαίνεται φοβεῖσαι μήπως οἱ πρῶτοι τοῦ θὰ πιασθοῦν εἶνε Ἀγγλοὶ αἱ; τί; ψεύματα λέγω; κάμε το λοιπὸν διὰ νὰ πιστεῦσω ὅτι δὲν εἶν' αὐτὸ τοῦ φοβεῖσαι.

Εἶδετέ ποτε κουτόν τινα καὶ κακὸν συγκροτῶν; ἐφαντάσθητέ ποτε ἡ βλακία νὰ συγκαταδικῆ μετὰ τῆς κακίας καὶ νὰ μὴ ποιῆ καταγέλαστον, καὶ νὰ μὴ καθιστῆ ἔ-

λευκόν και τρισάθλιον τὸ ὄν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐγένετο ἡ ἀλλόκοτος αὐτῆ συνοικήσις ; Καὶ ὅμως ἐν τοιοῦτον πανάθλιον, ἀνήθικον και ἀίσχρον ὄν καταδιωχθέν και καταδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ εἰδεχθῆτος φάσματος τῆς ἰδίας αἰσχρᾶς διαγωγῆς εἰς τοσοῦτον μωρίας κατήντησεν ὥστε νὰ καταφεύγῃ εἰς παιδαριώδη ὄλω; και εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἀνόητα τεχνάσματα πρὸς τὸ νὰ διασύρῃ, ὡς νομίζει, και διαβάλλῃ, ὡς ἡ κούφη κεφαλή του φαντάζεται, τὴν τιμὴν και ὑπόληψιν ἀκριβῶς ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, ἐκείνων, εἰς τὴν σιωπὴν τῶν ὁποίων ὀφείλει τὴν κατὰ πλεῖστον μέρος συγκάλυψιν τῆς ἀποτροπαίου και ἔδελυρᾶς ὄντως διαγωγῆς του. Καὶ και μὲν ὁ ἀνθρωπος (ὅν ἦνε δυνατόν νὰ ὀνομασθῆ οὕτως ὁ μοχθηρὸς οὗτος τσαλαμπουρδῆς) ἐν τῇ κυρίως χαρακτηριζούσῃ αὐτὸν κουτότητι δὲν δύναται νὰ μὴ φανερωθῆ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἑαυτοῦ διαγωγὴν και νὰ φανερωθῆ σύσσωμος, ἐν ὄλῃ τῇ ἀποτροπαίῳ μορφῇ του, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀηδέσι τεχνάσμασι του, πλὴν διὰ τελευταίαν φορὰν ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ τοῦ δώσωμεν μίαν ψυχρολουσίαν ἴσως [ὅπερ εἶνε ἀδύνατον] ἀίσθανθῆ καλῶς ὅσον τὴν θέσιν του εἰς τὴν τῆς πασίγνωστον φυσικόν του ἀφ' ἑνὸς, και ἡ ὑπερβολικὴ ζήτησις ἀφ' ἑτέρου τὸν περιεστῆσαν. Ἐὰν δὲ καταπιν τούτου ἐξακλυθῆ πάλιν πάσχων τότε δὴ τότε ἀνάγκη νὰ τὸν βυθίσωμεν σύσσωμον εἰς λουτρὸν ἀφ' οὗ ἐξερχόμενος νὰ φανῆ τοῖς πᾶσι μὲ τὸ ἀληθὲς δέρμα του ὅπερ διὰ τῆς μοχθηρίας προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ.

Οἱ πυρετοὶ ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον. Δὲν ὑπάρχει οἰκία ἐν ἧ νὰ μὴ ὑπάρχουν 2—3 σχεδὸν πυρετοὶ ἴντες. Εὐτυχῶς δὲν εἶνε ἔτι ἐπικίνδυνοι, ἀλλ' ἐὰν τὸ Δημαρχεῖον δὲν ἐπισπεύσῃ ἵνα πάντα τὰ πρὸς φθορὰν ὑποκείμενα τρόφιμα πωλῶνται ἐν τῷ παντοπολείῳ, φόβος ὑπάρχει μὴ και κατὰ τὸν χειμῶνα διαρκέσωσιν οὗτοι. — Ἡ δεσποσύνη Χ. Μ. Σιακαλλῆ ἐτῶν 15 ἐξέμετρησε σήμερον τὸ ζῆν ἐκ κακοήθους πυρετοῦ. — Ὁ κ. Φιλίθεος, ἐξαρχὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διωρίσθη μέλος τοῦ Διοικητικῆ Συμβουλίου Λευκωσίας. — Αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Λευκωσίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου γενόμεναι ἐξετάσεις ὑπῆρξαν λίχν εὐάρεστοι. — Ἡρικαία ἐκραγεῖται πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἀγίου Ἀντωνίου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποτεφρώσῃ ὀλόκληρον συνοικίαν. Εὐτυχῶς ὁ μως ἐπειδὴ ἦτο ἡμέρα τὸ κακὸν προυλήφθη. — Τὸν ἀρχιδασκνόμενον Δόκτορα Δὸψ ἀναχωρήσαντος διαρκῶς τῆς νήσου ἀντεκατέστησεν ὁ κ. Γράντ Διευθυντῆς τοῦ Κτήματολογίου Λευκωσίας.

Ἐν Λάρνακι τῇ 7 Ἰουλίου 1885.

Φίλη Σάλπιγγε

Ποῦ τρέχεις Κύπριε ;

Ἀκούεται μία φωνὴ παντοῦ τῆς νήσου, ζητοῦσα νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν κατεστυγμένον πετῶντα Κύπριον, ὅστις ὅπαντᾶ μετὰ λιγυμῶν και φωνῆς βραχνιασμένης, ὅτι δὲν δύναται νὰ σταθῇ, οὔτε κἄν νὰ ἀναπνεύσῃ, διότι καταδιώκεται πρὸ ἑξ. περίπου ἐνιαυτῶν ὑπὸ τρομερῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυβερνητικοῦ προσητιμοῦ, τῆς Κυβερνητικῆς κακῆς ἐκ τιμῆσεως τῆς δεκάτης, τοῦ Κυβερνητικοῦ χαρτοσήμου, τῆς Πεντάτης ἀντὶ Δικατῆς (διότι ὁ σημερινὸς μεμεούρης αὐτὸ καταγίνεται νὰ ἐπιτύχῃ) τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν τελουμένου φόρου και τοῦ πρὸς Δικηγόρους ἀτελευτότου φόρου, και εἶνε ἠναγκασμένος νὰ τρέχῃ, μεχρισότου φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τῆς καταστροφῆς του, μεχρισότου ἀπογυμνωθῆ, διότι τοιοῦτος ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς του, ἐκμυζηθείσης δηλαδὴ και τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός του.

Συμφορὰ ἐπὶ συμφορᾶς.

Ἀπὸ μηνὸς και αὐτῆ ἡ φύσις παρακολουθοῦσα τὰ ἔχνη τῶν καταστροφῶν τῆς Κύπρου, ρίπτει τὰς καθημερινὰς βροχὰς της και τοὺς ἀπείρου χειμῶνας της ἐν καταστροφῇ και τῆν βλαβερακάτωσαν και τὴν ἀξίαν τῶν ὀλίγων προϊόντων τῆς νήσου σιταρίου, κριθῆς και λυγίων και ἐξαιτελίση μέχρι τοῦ μηδενός. Ἀρὰ γε ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς Δεκάτης θὰ θάλλῃ ὑπ' ὄψιν της, ὅτι ὁ δυστυχῆς γεωργὸς ζητῶν τὸν ἀγοραστὴν διὰ τὰ βρεγμένα προϊόντα του, λακτίζεται πανταχόθεν, και τοῦ προσφέρεται ἡ ἀπελπιστικὴ τιμὴ διὰ τὰ κριθάρια ἐν σελίνι τὸ Κοιλὸν και διὰ τὰ σιτάρια ἡ ρουπία ;

Γέφυρα Πειρογοῦ.

Ἔως πότε σεῖς οἱ ἀρμόδιοι νὰ κωφύετε, ἢ μᾶλλον νὰ στουμπώνητε τὰ φτιάσας μὲ βαμβάκι, και νὰ κλείητε τὰ μάτια σας εἰς τὴν θέαν τῶν ἐρειπίων του; ἄτινα διὰ νὰ διαβῆ ὁ διαβάτης ἀμάξης ἀναροισχᾶται ἀπὸ κρηνοῦ εἰς κρημνὸν, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του και νὰ μὴ θέλητε νὰ ἐπιφέρετε μίαν διάρθρωσιν τοῦλάχιστον προπαιρηνῆ, ἂν ὄχι παντοτεινῆν.

Δημαρχεῖον.

Κοιμήσου, κοιμήσου, ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι πολλὰ ἔκαμες γιὰ τὸν τόπον και ἐκκουράσθης, βάσκανον μάτι νὰ μὴ σὲ πιάσῃ μάλιστα τὰ πολλὰ καλὰ ἔκαμες δὲν ἔχουν ἀριθμὸν, εἶνε ἀμέτρητα. Ἐξαιρέτως τῶν πεζοδρομίων τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν διὰ ζερζεβάττι. ἄφεριμ.

Θέρμαι

Πλεονάζουν ἐν Λάρνακι, και ταῦτας ἀποδοτέον εἰς τὴν δυσωδίαν, τὴν ἐκ τῆς σῆ-

ψεως τῶν Δημοτικῶν, και τὰ πλησίον τῶν δύο πόλεων ἀλώνια, ἔνεκα τῶν τελευταίων βροχῶν.

Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.

Τὶ κακόφητον πρᾶγμα θὰ ἦναι αὐτὸ ; ἀλλὰ φαίνεται και ὁ μάγειρος ἢ δὲν θέλει νὰ τὸ μαγειρεύσῃ ἢ θὰ ἦναι ἀκνιάρης και δὲν ἀποφασίζει νὰ θάλλῃ συχνὰ πυκνὰ φωτῆαν ὅταν κοχλάζει διὰ νὰ τελειώσῃ. Κυρία μάγειρε τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος κάμε κομμάτι γρήγορα νὰ μᾶς τὸ σερβίρῃς, διότι τὰ μάτια μας ἐγγύλλωσαν ποῦ τὴν πεῖνα δὲν βαστοῦμεν πιά, θὰ λειποθυμήσωμεν και θὰ ὄψεσαι εἰς οὐς ἐξεκέντησας.

Χάλαζα.

Δημοσίᾳ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πρῶτον και δεῦτερον φίλον τοῦ στρατηγοῦ ἢ μᾶλλον τοῦ ταγματάρχου.

Τὸ ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθὲν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" ἀριθ. 240 ἀντίγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς Γ. Lincoln εἶναι γνήσιον. Διὰ τῶν ματαίων ἀπρηνήσεων τοῦ ἀντιγράφου, ὡς ὁ ἕτερος φίλος τοῦ στρατηγοῦ ἐν τῇ "Σάλπιγγι" πράττει, εἰς ὅσον προχωροῦμεν. Ἐὰν ἐγὼ τῷ δευτέρῳ φίλῳ τοῦ στρατηγοῦ δὲν ἀπῆντησα ἑνωρῆς, τὸ αὐνεβῆ, ἐκ τοῦ ὅτι ἐθεωρήσα ἀνάξια ἀπῆντησε τὸ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα, ἐὰν ὅμως τώρα ἀπαντῶ, πράττω τούτο ὑπέκων πολλοῖς φίλοις, οἵτινες λέγουσι μοι ὅτι τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ βαρείας κατηγορίας δὲν πρέπει νὰ ἀφήτω νὰ παρέλθωσιν ἐν σιγῇ. Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος θὰ ζητήσω τὴν ἀδειαν τοῦ Μουσείου και τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ μόνῃ τῷ σκοπῷ ὅπως παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ ἀνασκάπτων ἀναζητήσω τὸν τοῦ L. P. di Cesnola θησαυρὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Κοιρίου ἢ τὴν μὴ ὑπαρξίν τοιοῦτου ἀποδείξω. Πάντες οἱ φίλοι και οἱ ἐχθροὶ τοῦ L. P. di Cesnola διευθυντοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὡς και οἱ δύο φίλοι τοῦ στρατηγοῦ θὰ προσκληθῶσι κριταί. Ἀπὸ Λεμησοῦ μέχρι τοῦ ἀγ. Τύχωνος δὲν εἶνε μακρὰν. Ἐκεῖ εἶνε καθήκον ἡμῶν ν' ἀνακαλύψωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης ἄλλην τινὰ πλάνην ἢ ὁ L. P. di Cesnola εἰς τὴν σειρὰν τῶν τερατολογιῶν αὐτοῦ προσθέτει. Ἴσως ποιεῖται τὰς πλάνης ταῦτα; ὁ L. P. di Cesnola πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης, ὅπως ἐπανορθώσῃ δ.λ.δ. τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἄλλ' ὑμεῖς ὁ δεῦτερος φίλος τοῦ ταγματάρχου τίς εἰσθε ἀρὰ γε ; Δὲν ἀποτελεῖτε μετὰ τοῦ πρώτου φίλου τοῦ ταγματάρχου ταῦτοπροσωπεῖαν ; Ἐὰν, Κύριε, ἔχητε τὴν ἐλάχιστην φιλοτιμίαν ἀποκαλύψατε τὸ ὄνομα ὑμῶν.

Max Ohnefalsch Richter.

Σπιτάλια, Σπιτάλια νὰ συστηθῶν σπιτάλια στὴν Κύπρον, διότι καθὼς πᾶμεν αὐτὰ θὰ καταστήσουν τὰ ἀναγκαιότερα ἐδῶ στὴν Νῆσον. Βλέπεις πολλοὺς στὸν κολοφῶνα τῆς δόξης των καὶ νομίζεις ὅτι ἔρχονται ἀπὸ τοὺς Παρισίους. Τὸ παραδέχομαι ὅτι ἔρχονται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἀλλὰ ποῦ πᾶσιν καὶ διὰ ποῦ τραβοῦν; διὰ τὰ σπιτάλια. "Ἄλλοι μὲ (cigares bures) τοιγάρα ποῦρα στὸ στόμα καὶ ἂν μποροῦν θὰ βάλουν δρό, περπατοῦν μὲ ὄλον τους τὸ γὰρπος, καὶ ποῦ τοὺς πρέπει νὰ πᾶσιν; τὸ καζίνο εἶνε πολὺ χυδαῖον μέρος διὰ λόγου τους. Λοιπὸν; λοιπὸν στὰ σπιτάλια. Καὶ ποῦ σπιτάλια, ἄξιον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

Ἐγὼ λέγω ὅτι τὰ λουτροὰ τοῦ Πσευδᾶ εἶνε τὸ καταλληλότερον μέρος διὰ νὰ κτίσων σπιτάλια, διότι καὶ πολλοὶ εἶνε συνειθισμένοι νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ, καθὼς τὸ ὠμολόγησαν οἱ ἴδιοι, ὅτι καὶ νέσι ἐσυνειθούσαν νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ. Λοιπὸν σπιτάλια, σπιτάλια, σπιτάλια.

Χατζαϊβάττης.

Λεμησοῦ τὴν 24 Ἰουνίου 1885.

Κύριε Σαλπικτᾶ.

Ἐνθυμισθε ἴσως, νομίζω, τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλῳ τῆς ἐπιτίμου ὑμῶν ἐφημερίδος δημοσιευθεῖσαν ἤδη διατριβὴν μου σκοπὸν ἔχουσαν τὸν σωφρονισμὸν Κυριῶν τινων (ἂν βεβαίως δύναται τις νὰ τὰς ὀνομάσῃ οὕτω) καὶ ἀποχὴν τούτων ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς μέθης καὶ οἰνοποσίας, ἧς φρικτὰ καὶ ἀποτρόπαια τ' ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς ὅμως, φίλε Σαλπικτᾶ, ταῦτά καὶ αὐθις γίνονται καὶ ἐτι χειρόν. Διὸ ἀπεφάσισα πρὸς σωφρονισμὸν ἴσως τούτων διὰ τελευταίαν ἤδη φορὰν νὰ δημοσιεύσω τὸ ἐξῆς περὶ μέθης ποίημα, ἕπερ ἐὰν θεωρήσητε κατ' ἄλληλον, καταταχωρίσατέ το ἐν τινι γωνίᾳ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος. —

"Τῷ ὄνῳ μὴ μεθύσκεσθε
ἐν ᾧ εἶν' ἄσωταῖα
εἶναι ψυχῆς ἀπώλεια,
εἶνε φθορᾶς αἰτία".

Πόσον δ' ἡ μέθη ἠθικῶς
μπορεῖ τινα νὰ βλάψῃ
Ἄδυνατον λεπτομερῶς
κάνεις νὰ περιγράψῃ.

Πόσους εἰς ἀτοπήματα
δὲν ἔρριψεν Ἅγίους,
Ἄνδρας ἡ μέθη καὶ καλοὺς
καὶ βασιλεῖς καὶ ἀνδρείους.
"Ὁ Νῶε, λέγει ἡ Γραφή,
ἐφύτευς ἄμπελῶνα
καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ καρποῦ
καὶ ἔρριφθη ὡς ἄν πτώμα!

Ὁλόγυμνος ἔστους ὀφθαλμοῦ,
ἐφάνη τῶν υἱῶν του!

Καὶ ἔγεινε περιγελῶς
"στὰ μέλη τῶν μελῶν του!"
Τὸν δίκαιον δὲ πάλιν Ἄωτ,
ὃν ἀπὸ τῶν Σοδόμων
Τὸν ἐμπρησμὸν ἐγλύτωσε
Θεὸς, καὶ τῶν Γομόρρων
Ἡοῖος τὸν παρεκίνησεν
εἰς τὴν μεγαλειτέραν
Πράξιν καὶ ἀξιομιμπτον
καὶ τὴν βδελυρωτέραν;
Ἡ μέθη δὲν τὸν ἔκαμε
βαρέως ν' ἀμαρτήσῃ,
Καὶ μὲ τὰς θυγατέρας του
φεῦ! νὰ ἀσχημονήσῃ;
Τί τοὺς Ἑβραίους ἔκαμε
νὰ μὴν ἰδοῦν τὰς πλάκας,
Τὰς μὲ τὸν δάκτυλον Θεοῦ
γραφεύσας θειοτάτας;
Δὲν τὰς συνέτριψ' ὁ Μωϋσῆς,
διότι μεθυσμένους
εἶδεν οὐτοὺς καὶ λατρευτὰς
εἰδώλων γενομένους;
Τί τὸν Ἡρώδη ἔκαμε
τὸν Βαπτιστὴν νὰ σφάξῃ
Καὶ κράτος του τὸ ἤμισυ
"στὴν πόρνην του νὰ τάξῃ;
Ἡ μέθη δὲν τὸν ἔκαμε
νὰ βάλ' εἰς πινακίδα
τὴν κεφαλὴν τοῦ Βαπτιστοῦ
καὶ στείλ' "στὴν παλλακίδα;
Τὸν μέγαν δὲ Ἀλέξανδρον
τίς ἔκαμε νὰ ρίψῃ
τὸ δόρυ καὶ τοῦ στρατηγῶ
τὸ στῆθος νὰ τρυπήσῃ;
Καὶ Κλείστον τὸν καλλίτερον
καὶ ἐπιστήθιον του
Φίλον καὶ ἱκανώτερον
νὰ κτείνῃ στρατηγὸν του;
"Ὅστις καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ
εἰς μάχην προλαβοῦσεν
τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔσωσεν
ἀπὸ τὸ ξίφος οὖσαν;
Πάθος εἶν' ἀηδέστατον
ἀχρεῖον καὶ δυσώδες
Κάνειν δὲ πάθος, ὡς αὐτὸ
δὲν εἶν' ὅσῳ κτηνώδες. —

Ὁ νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σας.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμησοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 210—216
" συνήθη γερὰ,, 200—210
" κόκκινα καὶ ξυρισμένα 160—190
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκὰ παρ. 65—70
Εἰς τὰς σταφίδας ὑπάρχει ἔλλειψις.
σῆτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 22—25.
κρηθὴ " " 11—12.

Ἐμμετρος Λύσεις τοῦ 67 αἰνίγματος.
«Πατρίς» γλυκὺ μου ὄνειρον
πότε ἢ ὄσφρησίς μας;
Ἐλευθερίας μυρωδιὰν
θὰ ὄσφρανθῇ ἡ «Ρίς» μας;
Λεμησοῦς. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Ἐμμετροὶ λύσεις τοῦ 68 αἰνίγματος.
Ἡ «Ποίησις» τῶν ποιητῶν,
εἶναι ἢ φαντασία,
«Οἴησις», οἰηματιῶν,
εἶνε σωστὴ μωρία.
Λεμησοῦς. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Ὁ ποιητὴς τὴν ποίησιν ἔς τὸν νοῦν του
πάντοτ' ἔχει,
κ' ὁ οἰηματίας μ' οἴησιν νομίζ'
ὅτ' ὑπερέχει.
Π. Χ. Μοδινός.

Αὐτὴρ καὶ ὁ κ. Ἡσ. Κ. Ἰωαννίδης ἐκ
Λεύκας.

Αἶνιγμα 69

Μὲ τὴν κεφαλὴν μου εἶμαι
ἡ ἰδία κεφαλὴ.
Συμπερνίω ἄνευ ταίτης,
κ' ἐρωτῶ λέξις ἀπλή.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

Ὁ κ. Παῖλος Σ. Δημητριάδης ἐκ Λάρνακος εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἀγοράζει παντὸς εἶδους μεταχειρισμένα Κυπριακὰ γραμματόσημα. Παραγγελίαι ἐπίσης λαμβάνονται παρὰ τοῦ ἰδίου περὶ προμηθεύσεως σφραγίδων καὶ διαφόρων ἄλλων πραγμάτων. Οἱ θέλοντες νὰ δώσωσι τοιαύτας παραγγελίας καὶ οἱ ἔχοντες γραμματόσημα πρὸς πώλησιν ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Καστὰν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινῶν ἐν αὐτῷ θεμελιῶν. — Πωλεῖται ἐπίσης μία μερίς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Κεπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου. — Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλούμενος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.